

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/351/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112216491
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6112216491.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľky: S. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. námestie XXXX/XA, J., v konaní zastúpená JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, Advokátska kancelária Dolný Kubín, Radlinského 1718, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú je oprávnený konať Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, IČO: 00 166 073, o náhradu škody, na odvolanie odporcu zo dňa 02. 04. 2015 proti uzneseniu Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. 13C/165/2012-204 zo dňa 13. 03. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu m e n í tak, že žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť žalovanej sumu 15 € do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, a to na účet vedený v štátnej pokladnici č. ú.: 7000144516/8180.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd zamietol návrh žalovanej, ktorým žiadala, aby žalobkyni bola uložená povinnosť zaplatiť jej sumu 15 € s odkazom na ustanovenie § 147a O. s. p.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Odporca v danom konaní svojim podaním doručeným súdu dňa 11. 02. 2015 žiadal a podal návrh podľa § 147a OSP z toho dôvodu, že dňa 05. 02. 2015 sa v právnej veci prejednávanej pred Okresným súdom Banská Bystrica uskutočnilo pojednávanie, na ktorom sa zúčastnil právny zástupca navrhovateľky. Po otvorení pojednávania tento predstúpil a reagoval na písomné vyjadrenie odporcu zo dňa 06. 11. 2014, v ktorom bola vznesená námietka premlčania vo vzťahu k navrhovateľkou uplatnenému nároku a to z dôvodu uplynutia 10- ročnej teda objektívnej premlčacej doby stanovenej zákonom č. 58/1969 Zb.

Podstatou ústneho vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľky bolo, že námietku premlčania, ktorú vznesol odporca, považuje za priečiacu sa dobrým mravom, pričom svoj právny názor opieral o judikát Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorý citoval zo svojho mobilného telefónu. Na otázku súdu, či predmetné judikáty zaobstaral aj do súdneho spisu a pre protistranu, odpovedal záporne a z uvedeného dôvodu požiadal súd o odročenie pojednávania. Súd jeho žiadosti vyhovel a pojednávanie vo veci odročil a zároveň zaviazal právneho zástupcu navrhovateľky, aby citované rozhodnutie predložil súdu a protistrane.

Odporca vzhľadom k týmto skutočnostiam najmä teda, že námietka premlčania bola z jeho strany vznesená už dňa 06. 11. 2014, pričom na túto námietku v písomnom vyjadrení zo dňa 11. 12. 2014 reagoval právny zástupca navrhovateľa, avšak bez relevantnej právnej argumentácie, a vzhľadom k tomu, že pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 05. 02. 2015 a predvolanie odporcovi bolo doručené 21. 11. 2014, z čoho odporca vyvodzuje, že takéto doručenie bolo zhruba v rovnakom časovom obmedzí doručené aj právnomu zástupcovi navrhovateľa, mohol venovať náležitú prípravu na toto pojednávanie a tieto listiny predložiť. Na strane odporcu vznikli zbytočné trovy pokiaľ sa dostavil na pojednávanie z Bratislavy. Z tohto dôvodu žiadal odporca priznať v zmysle § 147a OSP sumu 15,-- Eur.

Podľa § 147a ods.1 OSP, ak súd rozhodol o odročení nariadeného pojednávania na základe žiadosti účastníka z dôležitého dôvodu na jeho strane, ktorý zaviniel, alebo je výsledkom náhody, ktorá sa mu prihodila, má účastník vystupujúci v konaní ako protistrana, ktorý sa dostavil na pojednávanie, právo od neho požadovať sumu 15,-- Eur.

Podľa § 147a ods.5 OSP, právo podľa odsekov 1 a 2 zanikne, ak sa neuplatní do 15 dní odo dňa, keď sa malo pojednávanie konať.

Podľa § 147a ods.6 OSP, o práve podľa odsekov 1 a 2 rozhodne súd bez zbytočného odkladu na návrh. Toto rozhodnutie nemá vplyv na rozhodovanie o náhrade trov konania.

Vzhľadom k tomu, že pojednávanie vo veci sa konalo dňa 05. 02. 2015 a návrh odporcu zo dňa 06. 02. 2015 bol doručený súdu dňa 11. 02. 2015, súd konštatuje, že právo v zmysle § 147a OSP si odporca uplatnil včas.

Súd však v ďalšej časti konštatuje, že uvedené zákonné ustanovenie bolo zavedené do Občianskeho súdneho poriadku s cieľom minimalizovať obštrukcie účastníkov a ich právnych zástupcov v súdnom konaní, ktoré sa uskutočňujú najmä v podobe vyhýbania sa účasti na pojednávaní v súvislosti so zdravotným stavom resp. s inými dôvodmi, pre ktoré by súd musel pojednávanie odročiť. Z ustanovenia § 147a OSP vyplýva, že sa jedná o zavedenie takého sankčného mechanizmu, ktorý má účastníkov alebo ich zástupcov odradiť od úmyselného spôsobovania obštrukcií v súdnom konaní, prípadne prinútiť ich k včasnému oznamovaniu dôvodov na odročenie pojednávania. V prípade, že dôjde k odročeniu nariadeného pojednávania na základe žiadosti jedného z účastníka, má druhý účastník vystupujúci ako protistrana, ktorý sa dostavil na pojednávanie, právo požadovať od účastníka, kvôli ktorému bolo pojednávanie odročené, sumu 15,-- Eur. Dôvod odročenia však musí byť na strane účastníka žiadajúceho o odročenie dôležitý, to znamená taký, ktorý zaviniel alebo ktorý je výsledkom náhody, ktorá sa mu prihodila, napríklad choroba alebo neodkladné pracovné povinnosti. Rovnako má toto právo aj účastník, ktorý sa dostavil na pojednávanie, ktoré bolo odročené z dôvodu neospravedlnenej neprítomnosti účastníka vystupujúceho ako protistrana. V oboch prípadoch právo v zmysle § 147a OSP vznikne len za splnenia podmienky, že účastník si nesplnil povinnosť podľa § 119 ods.2, teda oznámil dôvody odročenia pojednávania bez zbytočného odkladu a uvedie všetky náležitosti žiadosti na odročenie pojednávania alebo jeho žiadosť o odročenie pojednávania nebola súdu doručená najneskôr tri dni pred termínom pojednávania. Pokiaľ by si účastník splnil všetky povinnosti v zmysle vyššie uvedeného, teda požiadal o odročenie pojednávania, oznámil dôvod doručenia pojednávania bez zbytočného odkladu a táto žiadosť obsahovala všetky zákonné náležitosti a bola s dostatočným časovým predstihom doručená súdu pred termínom pojednávania účastníkovi, ktorý vystupuje ako protistrana, nevznikne právo požadovať od tohto účastníka sankciu vo výške 15,-- Eur.

Z uvedeného potom je zrejmé, že aplikácia ustanovenia § 147a OSP sa použije za prípadu, kedy pojednávanie bolo odročené z dôvodu ospravedlnenej či neospravedlnenej absencie jedného z účastníkov konania, pričom jeho protistrana sa na pojednávanie dostavila. V danom prípade však o takúto procesnú a skutkovú situáciu sa nejedná. Obe sporové strany sa na pojednávanie dňa 05. 02. 2015 dostavili, nepožiadali o ospravedlnenie svojej neúčasti na takomto pojednávaní resp. ich neúčast nebola neospravedlnená. Je však pravdou, že dôvodom pre odročenie pojednávania bola tá skutočnosť, že právny zástupca navrhovateľa svoje argumenty, ktoré prednášal v rámci svojho prednesu nevedel podložiť príslušnými listinnými dôkazmi, v danom prípade judikatúrou iných vyšších súdov v rámci Slovenskej republiky či Českej republiky. Je taktiež pravdou, že z tohto dôvodu došlo k odročeniu pojednávania z dôvodov na strane právneho zástupcu navrhovateľky a tým sa aj predĺžil čas na vydanie meritórneho rozhodnutia vo veci.

Súd však konštatuje, že na daný prípad nie je možné použiť teda aplikovať ustanovenia § 147a OSP, keďže tieto zákonné ustanovenia sa týkajú len neúčasti účastníka resp. jeho právneho zástupcu, a to či už ospravedlnenej resp. neospravedlnenej. Iba v takomto prípade môže súd pristúpiť k rozhodovaniu a skúmaniu podmienok, či sú splnené podmienky stanovené v tomto zákonnom ustanovení pre priznanie náhrady vo výške 15,-- Eur, resp. 100,-- Eur.

Vzhľadom k tomu, že v danom prípade sa jedná o inú procesnú situáciu, súd návrhu odporcu na priznanie náhrady v zmysle § 147a OSP vyhovieť nemohol a takýto návrh zamietol ako nedôvodný“.

Žalovaná podala proti uzneseniu odvolanie. Namietala, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalovaná zopakovala skutočnosti, ktoré viedli k odročeniu pojednávania so zdôraznením časových intervalov, v ktorých žalobkyňa mohla svoje stanovisko k vznesenej námietke premlčania nielen predniesť, ale aj doložiť písomnými podkladmi, najmä opisom rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky.

Odvolateľka nesúhlasila s interpretáciou ustanovenia § 147a O. s. p. podanou okresným súdom v odôvodnení rozhodnutia. Ustanovenie, ktoré je aj citované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia neviaže vznik nároku na zaplatenie sumy 15 € na tú skutočnosť, či sa účastník konania, ktorý požiadal o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu, tohto zúčastnil, resp. nezúčastnil. Účasť, resp. neúčasť účastníka konania žiadajúceho o odročenie pojednávania, nemá žiaden súvis so vznikom predmetného nároku na strane toho účastníka konania, ktorý sa na odročené pojednávanie dostavil.

V ďalšej časti odvolania žalovaná zastáva stanovisko, že hoci okresný súd vyhovel žiadosti právneho zástupcu žalobkyne a pojednávanie odročil, nebol dôvod pre odročenie pojednávania. Tento dôvod nebol tak dôležitý, že by jeho existencia na strane žalobkyne mala viesť súd k postupu v zmysle ustanovenia § 119 O. s. p.

Právny zástupca žalobkyne požiadal o odročenie pojednávania priamo na pojednávaní. Nepochybne však skutočnosti, pre ktoré tento na pojednávaní o odročenie požiadal, mu boli známe už prinajmenšom v mesiaci decembri 2014.

Záverom žalovaná navrhla uznesenie okresného súdu v celom rozsahu zmeniť a žalovanej priznať nárok na náhradu a zaplatenie sumy 15 €, alternatívne navrhla napadnuté uznesenie okresného súdu v celom rozsahu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konania a nové rozhodnutie.

Žalobkyňa považovala odvolanie žalovanej za nedôvodné. Navrhla uznesenie okresného súdu potvrdiť ako správne.

Krajský súd, ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu zmenil podľa § 220 O. s. p. tak, že návrhu na zaplatenie sumy 15 € v celom rozsahu vyhovel.

Odvolací súd pri skúmaní veci dospel k dvom zásadným záverom.

1) Neakceptuje tvrdenie žalovanej o tom, že dôvod na odročenie pojednávania, pre ktoré okresný súd pojednávanie odročil nebol dôležitý.

Aby bolo zachované právo žalovanej na spravodlivý proces bolo dôležité, aby táto mala možnosť sa v plnom rozsahu oboznámiť s argumentáciou žalobkyne o nedôvodnosti, prihliadať k v znesenej námietke premlčania. Bolo preto potrebné, aby podrobne zdôvodnené stanovisko žalobkyňa spolu s opisom rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky predložila súdu tak, aby tento mohol z namietanými skutočnosťami oboznámiť protistranu zákonom vyžadovaným spôsobom.

2) Ustanovenie § 147a O. s. p. je vlastne doplnením ustanovenia § 53 O. s. p. o poriadkovej pokute.

Obe ustanovenia slúžia nato, aby súd mohol vynucovať a upevňovať svoju autoritu všade tam, kde by mohla byť neprípustnými zásahmi ohrozená, a aby mohol pomocou týchto ustanovení zabezpečiť dôstojný a nerušený priebeh konania a tým rýchlu a účinnú ochranu občianskych práv.

Vzhľadom ku skutočnosti, že k poriadkovým opatreniam súdy pristupujú sporadicky a bohužiaľ aj v takých situáciách, kde je evidentne bránené rýchlej a účinnej ochrane občianskych práv, zaviedol zákonodarca do zákona aj ustanovenie § 147a O. s. p., kde už súd je povinný konať na návrh účastníka.

Ustanovenie § 147a O. s. p. núti účastníkov konania dôslednejšie dbať, aby nebola narúšaná koncentračná zásada v prejednávanych prípadoch, aby nedochádzalo k zbytočným preťahom v konaní postupom na návrh účastníka, ktorý nemá záujem na urýchlennom ukončení sporu, a aby zo strany advokátov nedochádzalo k umelému navyšovaniu počtu právnych úkonov, ktoré sú honorované.

Vzhľadom k všetkým časovým reláciám, ktoré podrobne uviedol vo svojom rozhodnutí okresný súd, ale zaoberá sa nimi aj žalovaná v odvolaní, je nepochybné, že právny zástupca žalobkyne pristupoval prinajmenšom „laxne“ k prejednávanej veci, keď judikát Českého Najvyššieho súdu oboznamoval čítaním z mobilu a následne žiadal pojednávanie odročiť s tým, aby mu bolo umožnené predložiť súdu rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, ktoré by malo byť akceptované pri rozhodovaní vo veci.

I keď neustále platí zásada iura novit curia pri dnešnom nesúrodnom množstve právnych predpisov, často si aj protirečiacich, pri množstve rozhodnutí súdov, najvyšších súdov, ústavných súdov ako aj rozhodnutí Európskeho súdneho dvora je nemysliteľné, aby vec prejednávaci sudca „mal všetky zákonné ustanovenia, ich zmeny a doplnky a rozhodnutia súdov v malíčku“.

Právny zástupca žalovanej mal prinajmenšom predložiť písomne rozhodnutie Českého Najvyššieho súdu a svoje argumenty počas pojednávania, čím by dal možnosť žalovanej strane požiadať o čas na zoznámenie sa s predloženými dokumentmi, alebo na ne reagovať priamo v priebehu pojednávania.

Je nepochybné, že súd rozhodol o odročení nariadeného pojednávania na základe žiadosti právneho zástupcu žalobkyne, a že dôvod na prednesenie žiadosti odročenia pojednávania zavinila tak žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu.

Na strane súdu existoval dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, ktorý však vyplynul z nenáležitého postupu právneho zástupcu žalobkyne.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam bolo potrebné uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť a návrhu žalovanej vyhovieť.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.